

کتاب کوچکی که هنر ادامه دادن
و هنر متوقف شدن را یادتان می‌دهد

شیپ

ست گادین

ترجمه‌ی امیر انصاری

حس تسلیم شدن دارم

راستش، هر روز همین‌طور است. البته، نه کل روز، گاهی اوقات.

شرط می‌بندم شما هم گاهی اوقات چنین احساسی دارید. اگر از آن دست آدم‌های بسیار موفق و هدف‌مندی هستید که ناخودآگاه شروع به خواندن چنین کتابی می‌کنند، احتمالاً به برخورد با موانع هم عادت دارید؛ موانع کاری، موانع شخصی، حتی موانعی که بر سر راه رسیدن به تناسب‌اندام یا برنده شدن در یک بازی تخته‌ای وجود دارند.

بیشتر اوقات، با پشتکار با موانع دست‌وپنجه نرم می‌کنیم. گاهی دلسرد می‌شویم و به آثار الهام‌بخش، مانند نوشته‌های وینس لومباردی، روی می‌آوریم: «کسانی که جا می‌زنند هرگز برنده نمی‌شوند و برنده‌ها هرگز جا نمی‌زنند». این نصیحت بدی است. برنده‌ها همیشه جا می‌زنند. با این تفاوت که آن‌ها چیزهای درست را در زمان درست ترک می‌کنند.

بیشتر مردم جا می‌زنند. فقط، این کار را خوب انجام نمی‌دهند. در واقع، خیلی از حرفه‌ها و بازارها از جا زدن دیگران سود می‌برند (جامعه فرض را بر این می‌گذارد که خیال جا زدن دارید). در واقع، شرکت‌ها و سازمان‌ها روی این موضوع حساب می‌کنند.

اگر سیستم‌هایی که شما را به جا زدن ترغیب می‌کنند بشناسید، احتمال شکست دادن‌شان بیشتر می‌شود. همچنین، وقتی با گودالی که خیلی‌ها را اسیر خودش می‌کند آشنا شوید (که من به آن «شیب» می‌گویم)، به عبور از آن نزدیک‌تر می‌شوید.

معدود افرادی که می‌توانند اندکی بیشتر از دیگران تلاش کنند منافع فوق‌العاده‌ای به دست می‌آورند. اکثریت کوچکی هم که جرأت می‌کنند در همان ابتدا جا بزنند و تلاش‌شان را بر کار جدیدی متمرکز کنند موفقیت‌های فوق‌العاده‌ای نصیب‌شان می‌شود. در هر دو حالت، هدف بهترین بودن در جهان است؛ قدم گذاشتن در راه‌های سخت و

خارج شدن موفقیت‌آمیز از آن‌ها.

کارهای اشتباه را رها کنید.

به کارهای درست بچسبید.

جرأت انجام یکی از این دو را داشته باشید.

بهترین در جهان

هانا اسمیت زن بسیار خوش‌شانسی است. او منشی دادگاه عالی است. او بهترین در جهان است.

سال پیش، بیش از ۴۲ هزار نفر از دانشکده‌های حقوق ایالات متحده فارغ‌التحصیل شدند. از این میان، ۳۷ نفر منشی دادگاه عالی شدند.

پس از گذراندن یک سال در دادگاه، شغل‌شان برای همیشه تضمین شده است. مؤسسات حقوقی برتر، به منشی‌های استخدام‌شده ۲۰۰ هزار دلار یا بیشتر پاداش در زمان عقد قرارداد پرداخت می‌کنند. این افراد در آینده، شریک این شرکت‌ها، قاضی و سناتور می‌شوند.

در این جا، جا دارد به دو مطلب اشاره کنیم. اول اینکه هانا اسمیت اصلاً خوش‌شانس نیست. او باهوش، متمرکز و به شکل عجیبی سخت‌کوش است.

و مطلب دوم؟ هر کدام از آن ۴۲ هزار نفری که سال گذشته از دانشکده‌ی حقوق فارغ‌التحصیل شدند می‌توانستند شغل هانا را داشته باشند. خیلی‌ها ندارند، نه به این دلیل که به اندازه‌ی کافی باهوش نبودند یا از خانواده‌ی خوبی نیامده بودند؛ نه، علت اینکه بیشترشان این شانس را پیدا نکرده بودند آن بود که جایی در طول راه جا زده بودند. آن‌ها دبیرستان، دانشگاه یا دانشکده‌ی حقوق را ترک نکردند؛ در عوض، از آرزوی بهترین بودن در جهان دست کشیده بودند، چون هزینه‌ی این کار به نظرشان بسیار بالا می‌آمد.

این کتاب بسیار کوتاه به موضوع مهمی می‌پردازد: جا زدن. باور کنید یا نکنید، جا زدن، در اغلب موارد، راهبردی عالی و راهی هوشمندانه برای مدیریت زندگی و کار است. البته، این درست است که گاهی، جا زدن کاری کاملاً اشتباه است. راه ساده‌ای برای نشان دادن تفاوت این دو وجود دارد.

هانا، گذشته از باهوش، متمرکز و سخت‌کوش بودن، اهل جا زدن است. او، برای اینکه به این موفقیت‌ها برسد، در مسیرهای بی‌شمار دیگری جا زد. واقعاً نمی‌توانید همه‌چیز را امتحان کنید، به‌ویژه اگر می‌خواهید در جهان بهترین باشید.

بالین حال، پیش از آنکه به موضوع جا زدن بپردازیم، باید بدانید که چرا بهترین بودن این قدر مهم است.

ارزش والای بهترین بودن در جهان

فرهنگ ما برای فوق‌ستاره‌ها ارزش بالایی قائل است. به محصول یا ترانه یا سازمان یا کارمندی که شماره یک باشد پاداش می‌دهیم. این پاداش‌ها بسیار نامتقارن‌اند، آن قدر که شماره‌ی ۱ ده برابر شماره‌ی ۱۰ و صد برابر شماره‌ی ۱۰۰ سود می‌کند.

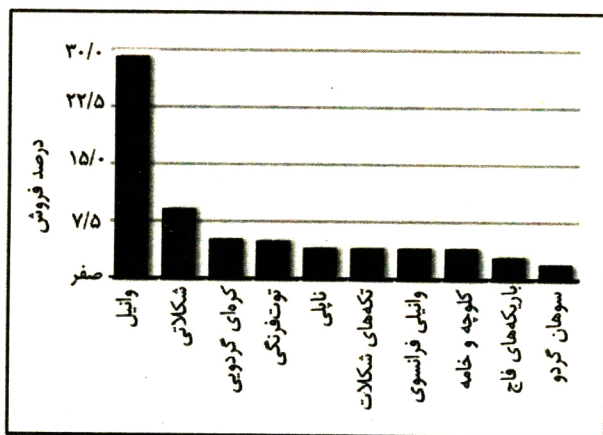
به استناد انجمن بین‌المللی بستنی، ده طعم برتر بستنی به ترتیب عبارتند از:

وانیلی، شکلاتی، کره‌ای گردویی، توت‌فرنگی، ناپلی، تکه‌های شکلات، وانیلی

فرانسوی، کلوچه و خامه، باریکه‌های فاج^۱، سوهان گردو

اگر، مانند بیشتر فهرست‌ها، بگویید این‌ها فقط کمی بهتر از طعم‌های دیگر هستند،

ایرادی به شما وارد نیست. اما فروش (سهام بازار) واقعی آن‌ها را ببینید:

همیشه این طور است (تقریباً همیشه). این قانون، قانون زیف^۲ نام دارد و برای

رزومه‌ها و درخواست‌های پذیرش دانشگاه و آلبوم‌های پرفروش و هر چیزی مصداق دارد.

پاداش‌های کلان نصیب برنده‌ها می‌شوند چون بازار عاشق برنده‌هاست.

۱. نوعی شیرینی است که از شکر، کره و شیر تهیه می‌شود که تا ۱۱۶ درجه‌ی سلسیوس حرارت داده شده و سپس مخلوط به‌دست‌آمده را هم می‌زند تا حرارتش را از دست بدهد و قوامی کرم‌مانند و نرم پیدا کند. گاهی به این مایع نرم، قطعات ریز میوه، دانه‌های آجیلی، کارامل یا آب‌نبات اضافه می‌کنند. م.